

udtalte, at han om end med nogen Betænkelighed var gaaet med til den Affattelse, som Folketinget havde givet Paragraffen, fordi han var klar over, at det altid var betænkeligt at fratage Folket en Ret, som det en Gang havde faaet, uden at der kunde paavisés, at denne Ret havde været misbrugt. Jeg mener ligesom han, at man skal være varsom med at tage en Ret fra Befolkningen, naar det ikke kan paavisés, at denne Ret er blevet misbrugt, og som det ærede Medlem udtalte, kan man ved Undersøgelsen af de Tilfælde, der forelaa, ikke komme til det Resultat, at Folket har misbrugt denne Ret. Den Gang denne Paragraf blev indført i Loven, nemlig da vi havde Lærertilværelsesloven til Behandling i 1908, var der temmelig stor Strid om dette Spørgsmaal. Det blev bl. a. hævdet, at man kunde lægge den Ret, som nu er givet Skolekommissionen og Sogneraadet, mere direkte i Bøboernes Haand derved, at man gav de skolesøgende Børns Forældre Ret til med en vis Majoritet at faa afskediget en Lærer eller Lærerinde, naar de fandt, at vedkommende ikke bestred sit Kald paa tilfredsstillende Maade. Men man var den Gang bange for, at, naar man lagde denne Ret i de skolesøgende Børns Forældres Haand, skulde personlige Hensyn gøre sig for meget gældende. Jeg var dog ikke bange for at lægge denne Ret i Forældrenes Haand, idet mit principale Standpunkt er, at Forældre, der har Børn i Skolen, skal have det fulde Ansvar for, hvem de ønsker at have til at undervise deres Børn. Men jeg kunde bøje mig for den Afgørelse, der blev truffet for at opnaa Enighed, nemlig at Afgørelsen blev lagt i Skolekommissionens og Sogneraadets Haand, hos Folket, om de ikke saa direkte som de skolesøgende Børns Forældre var Part i Sagen, saa dog var paa tilstrækkeligt nært Hold til fuldt ud at kunne skønne over Sagens Betydning.

For at være sikker paa ikke at komme til at gøre Uret vedtog man saa den Gang saa stærke Kauteler overfor Lærerne og Lærerinderne som dette, at der skulde være tre Fjerdedeles Majoritet af Stemmerne saavel i Sogneraadet som i Skolekommissionen for at faa en Lærer eller Lærerinde afsat. De vil altsaa for-

staa, at hvis et Sogneraad bestaar af 9 Medlemmer, skal de 7 stemme for Afskedigelsen, for at det kan blive tilstrækkeligt, og i en Skolekommission bestaaende af 5 Medlemmer skal de 4 stemme for Afskedigelsen, for at det kan blive tilstrækkeligt. Man kan gaa videre og sige, at selv om hele Sogneraadet forlanger en Lærer eller Lærerinde afskediget, men blot 2 af de 5 Medlemmer i Kommissionen stemmer imod, kan Afskedigelsen ikke gennemføres, eller selv om Skolekommissionen enstemmig kræver Afskedigelsen, kan den ikke gennemføres, hvis 3 af de 9 Sogneraadetsmedlemmer siger nej. Det er saa stærke Kauteler, at man neppe paa noget Omraade kender noget lignende, saa jeg synes, at Lærerne eller Lærerinderne ikke paa nogen Maade har noget at beklage sig over, tværtimod! Der er ganske vist givet Forældrene ved deres Adgang til at vælge Sogneraad og Skolekommission en Mulighed for at blive fri for saadanne Lærere og Lærerinder, der misbruger deres Stilling, men ogsaa kun en Mulighed. Sandsynligheden er ikke stor, der skal i hvert Tilfælde være meget graverende Ting til Stede, for at det kan lade sig gøre. Jeg siger nu, som jeg sagde den Gang, at jeg selvfølgelig ikke vil paastaa, at der ikke med disse Sikkerhedsforanstaltninger kan ske Misbrug eller Fejltagelser. Selvfølgelig kan det ske, men Muligheden ligger langt ude. Jeg kender for øvrigt ikke nogen Lov hverken i Danmark eller i noget andet Land, om hvilken man tør paastaa, at den ikke kan misbruges eller omgaaes, saa hvis man skulde have saadanne Love, at Fejltagelser eller Misbrug ikke skulde kunne ske, kunde man overhovedet ikke give nogen som helst Lov.

Saa er det hævdet, at hvis nogen føler sig forurettet ved den Lærer eller Lærerinde, som underviser deres Børn, har de Ret til at sætte disse i en privat Skole, og det er rigtigt. Men vi maa huske, at det er en Ret, som ikke kan benyttes af alle, fordi alle ikke har Raad dertil. De Forældre, som er velhavende nok, kan, naar deres Børn gaar hos en Lærer, der er misfornøjet med, sige: Vi ønsker ikke, at vore Børn skal undervises af denne Lærer, og saa kan de sætte dem i en Privatskole, men Arbejdsmanden, Smaaamanden,